



ПРЕС КЛИПИНГ

24. јун 2020.



НАСЛОВИ

Ljubisav Orbović i Ljubiša Nestorović: Pirotski samostalni sindikat je godinama među najboljima u Srbiji (str.3)

Ljubiša Nestorović: Oporavak Tigra AD interes za Srbiju, naš Sindikat bio i ostao uz tigrovce(str.4)

Sindikalisti u leskovačkoj „Juri“ ponovo prete otkazom, ovog puta zbog upozorenja na nesigurnu epidemiološku situaciju u toj fabrici(str.4)

"MOGU SAMO JEDNO DA VAM KAŽEM" Javio se gazda "Leonarda" koji je radnicima KRIŠOM PODELIO OTKAZE(str.5)

Укинуто правдање трошкова превоза радника до посла(str.6)

Ljubisav Orbović i Ljubiša Nestorović: Pirotski samostalni sindikat je godinama među najboljima u Srbiji

U prostorijama Saveza samostalnih sindikata Grada Piroti danas je održana druga sednica Veća Saveza samostalnih sindikata za Grad Pirot i opštine Bela Palanka, Babušnica i Dimitrovgrad. **Na poziv novog Veća gradskog sindikata, posle 11 godina, u radu sednice učestvovali su i čelni ljudi sindikata iz Beograda: Ljubisav Orbović, predsednik Saveza samostalnih sindikata Srbije i Ljubiša Nestorović, predsednik Samostalnog sindikata hemije i nemetala Srbije.**

Jovan Mijalković, predsednik Okružnog Saveza samostalnih sindikata, rekao je da će Veće u narednom petogodišnjem mandatu imati tesnu saradnju sa Savezom samostalnih sindikata Srbije i stručnim službama Saveza.

Kada su u pitanju teme koje su bile predviđene za današnju sednicu i uopšte stanje u našoj zemlji tokom pandemije, Mijalković je istakao da je gorući problem tokom pandemije bio isplata radnicima koji su ili na plaćenom odsustvu ili rade od kuće. Prema njegovim rečima bilo je mnogo nedoumica i mnogo nepravilnosti. Radnici su dolazili u sindikat, a sindikat, kako je objasnio Mijalković, ne može da reaguje tamo gde nema sindikalnih organizacija, zbog čega predlaže da se unese u zakon da ako neko želi da osnuje preduzeće u obavezi je da ima i sindikat.

Ljubiša Nestorović, predsednik Samostalnog sindikata hemije i nemetala Srbije kaže da je na ovaj sastanak došao zbog Granskog kolektivnog ugovora koji su potpisali sa Unijom poslodavaca Srbije 5. juna. Taj ugovor garantuje socijalni dijalog, a što je još važnije, ugovor je plod dogovora Unije poslodavaca i Sindikata hemije i nemetala bez učešća NALED-a i Američke privredne komore, koji su bili akteri izrade Zakona o radu koji je katastrofalan za radnike, kaže Nestorović.

Ljubisav Orbović, predsednik Saveza samostalnih sindikata Srbije, ovom prilikom, kako je rekao u izjavi za medije, članovima Veća predstaviće aktivnosti za održavanje Kongresa SSS Srbije, koji je planiran za 30. jun, ali će realizacija aktivnosti zavisiti od situacije nadalje sa koronavirusom. U daljem periodu, najavljuje Orbović, pratiće najavljeni program Vlade da plate za pet godina budu 900 evra. To povećanje je pristojno i planiraju da prate i vrše pritisak na Vladu i u firmama, rekao je Orbović.

Pored ostalog na sednici je predstavljen petogodišnji plan rada, podneti su izveštaji o aktivnostima Saveza između dve sednice i o sprovođenju odluka Veća donetih na prvoj sednici, a bilo je reči i o ostalim značajnim temama i problemima koje su članovi Veća podelili sa čelnim ljudima iz Saveza samostalnih sindikata.

Ljubiša Nestorović: Oporavak Tigra AD interes za Srbiju, naš Sindikat bio i ostao uz tigrovce

Sednici Veća Saveza samostalnih sindikata Pirotskog okruga danas su prisustvovali Ljubisav Orbović, predsednik Saveza samostalnih sindikata Srbije i Ljubiša Nestorović, predsednik Samostalnog sindikata hemije i nemetala Srbije.

Ovu priliku iskoristili smo da sa njima razgovaramo o situaciji u Tigru AD i daljim aktivnostima na putu oporavka kompanije.

Ljubiša Nestorović je istakao da je Tigar AD krenuo putem oporavka, ali je taj put težak jer postoje ogromna dugovanja i da nisu sva izmirena. Država i Ministarstvo privrede su bili njihovi sagovornici sve vreme i uspeli su da obezbede određena sredstva i da Tigar AD polako počne da radi sa profitom, rekao je Nestorović. On je dodao da se sada ubrzano rešava problem privatizacije i da je bitno da Tigar nije ostavljen jer je država preuzela sve aktivnosti oko privatizacije.

Ljubisav Orbović je o ovoj temi rekao da je bitno da Tigar traži svog kupca. Poenta cele priče je da dođe do strateškog partnera, a firma ostane u kondiciji, zadrži radnike i bude konkurentna na tržištu, u čemu za sada uspeva.

Ljubiša Nestorović je medijima rekao da Vladimir Ilić više nije generalni direktor Kompanije Tigar AD.

Iz Kabineta generalnog direktora demantivali su ovu vest.

Naime, posle odluke Nadzornog odbora Slobodne zone da Vladimir Ilić bude VD direktor, verovatno je izašla proizvoljna informacija da Ilić neće biti i generalni direktor Tigra.

Napominjemo, da je opšte raspoloženje radnika Tigra, posle uspešnih rezultata koje postiže naša Fabrika, da Vladimir Ilić i dalje bude na mestu rukovodioca Tigra AD.

JUGMEDIA

Sindikalisti u leskovačkoj „Juri“ ponovo prete otkazom, ovog puta zbog upozorenja na nesigurnu epidemiološku situaciju u toj fabrici

Autor: D. Marinković

Radniku “Jure” Predragu Stojanoviću, koji je osnovao Sindikat u toj fabrici u Leskovcu, ponovo se preti otkazom – ovoga puta zbog toga što je u maju ove godine za medije upozoravao da se menadžment te kompanije nije osvrtao na preporuke Vlade Republike Srbije u vezi pandemije korona virusa, te da su radnici koji su bili u kontaktu sa zaraženima poslato u samoizolaciju vraćeni na posao posle jednog dana jer je rukovodstvo to od njih tražilo.

U upozorenju kojje je dobio 12. Juna, navodi se da je on povredio radnu discipline time što je “lažno ili netačno izveštavao ili iznosio lažne činjenice.

U upozorenju pred otkaz se navode izjave koje je Stojanović dao za novinare **juGmedie, Insaidera** i portala **Balkan Insight**.

Ovo je druga opomena pred otkaz Stojanoviću. Prvi put mu je prećeno zbog toga što je prijavio korupciju u ovoj fabrici u Leskovcu i nestanak sindikalnog novca namenjenog za lečenje njihove koleginice od kancera.

Inače, zbog nepoštovanja preporučenih mera, leskovačka "Jura" bila je proglašena žarištem korona virusa u drugoj polovini maja, a naloženo je testiranje svih 2.850 radnika.

U aprilu su inspektori kontrolisali pogone ove kompanije i zatekli veći broj radnika od propisanog. U zvaničnom saopštenju Ministarstva tvrdili su da nije bilo propusta, a gradonačelnik Leskovca Goran Cvetanović da mere nisu u potpunosti poštovane.

Početak maja je Zavod za javno zdravlje dva puta izricao mere zabrane rada "Juri" na po 14 dana ili pridržavanja mera da 50 radnika radi na prostoru od 5.000 metara kvadratnih, uz mere dezinfekcije i druge propisane zaštitne mere.



"MOGU SAMO JEDNO DA VAM KAŽEM" Javio se gazda "Leonarda" koji je radnicima KRIŠOM PODELIO OTKAZE

B.V.

Sudbina oko 60 radnika fabrike obuće "Leonardo" u Subotici, koje je gazda otpustio preko noći, a da im o otkazima nije ni rekao ni reči, još uvek je neizvesna.

Vlasnik Antonio Brotini javio se radnicima, ali im odgovor na ključna pitanja nije dao. Šta će biti sa proizvodnjom i da li treba očekivati povratak na radna mesta, trebalo bi da se zna za nekoliko dana. Tako je bar obećao Brotini.

- Ništa novo nemam da vam kažem. Čekamo dogovor sa vlasnikom. Javio se u petak, kako je i obećao, ali nam ništa nije mogao reći. Juče je trebalo ponovo da se čujemo, ali nismo, i sada čekamo. Apsolutno se ništa ne dešava – kaže za „Blic“ Irena Tenodi, predsednica sindikata u fabrici „Leonardo“

Da su ostali bez posla radnice su saznale tek kada je jedna od njih potražila lekarsku pomoć. Lekari su je odbili uz obrazloženje da joj zdravstvena knjižica nije overena. Subotičani koji su bili zaposleni u pogonu za proizvodnju gronjih delova obuće počeli su da se raspituju i saznali da su svi dobili otkaze 5. juna iako im to niko nije najavio i javio.

Prema rečima Tenodi, svi su znali da postoje problemi sa poslovanjem u Italiji i Subotici, ali ih je šokirao način na koji su dobili otkaze.

- Sve je urađeno mimo zakona, skinuti smo sa RFZO i PIO, tehnološki smo višak od 6. juna i ostali smo na ulici. Niko od nas nije potpisao rešenje, nismo dobili otpremnine, apsolutno ništa. Zarade za mart su nam isplaćene, ali nije putni trošak i to je poslednje što nam je isplaćeno – rekla je Tenodi.

Trenutno radnici pokušavaju da razgovorom dođu do rešenja, neisplaćenih zarada i ostalih dugovanja. Imaju zakonski rok od 60 dana na žalbu, dok je vlasnik dužan 30 dana nakon što im je dao otkaz da im isplati zaostale zarade. Ukoliko to ne bude ispoštovao bivši „Leonardovi“ radnici podneće tužbe.

- Sve do januara 2020. godine zarade su bile uredno isplaćivane, ali je onda januarska plata stigla u tri dela. Najavili su kašnjenje februarske zarade i očekivali smo da se situacija stabilizuje od marta. Međutim, epidemija je sve poremetila i deo radnika, zajedno sa direktoricom, je prešao u drugu firmu – ispričali su radnici i dodali da im vlasnik duguje ukupno 100.000 evra, a u tom iznosu su zarade od aprila, putni troškovi, minul rad i otpremnine koje su 10.000 dinara po godini staža.

ПОЛИТИКА ONLINE

Укинуто правдање трошкова превоза радника до посла

Послодавци више неће морати од запослених да траже рачуне за гориво или за карте у јавном превозу

Министарство финансија је 3. јуна донело препоруку према којој се трошак превоза који није документован одговарајућом веродостојном рачуноводственом исправом признаје као расход у пореском билансу, сходно Закону о порезу на добит правних лица. То заправо значи да предузећа више неће морати рачунима од карте у јавном саобраћају или горива да правдају трошкове превоза радника до посла, како би остварили право да не плаћају порез, без обзира на то на који начин они долазе на посао.

И сами запослени убудуће неће имати обавезу да сакушљају рачуна иако је, како подсећају у Савезу самосталних синдиката Београда, изменама Закона о порезу на доходак грађана из децембра 2019, предвиђено да накнада трошкова за превоз мора да буде документована, па су радници морали да имају фискални рачун са киоска о уплаћеној карту за јавни превоз или рачун за гориво ако су долазили на посао својим аутомобилом.

– Одговарајуће рачуноводствене исправе су једино меродавне, а не рачуни. Накнада за трошкове превоза неопорезива је до суме од 3.988 динара, па се општим актом: допуном постојећег или неким новим, као рачуноводствене исправе за исплату накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада у новцу могу утврдити: појединачни обрачуни за запослене који садрже обрачун са подацима неопходним за исплату (или збирни списак запослених са обрачунима који садрже податке неопходне за исплату), изводи банке (ако се исплата остварује на текући рачун), налози благајни за исплату потписани од запослених (ако се исплата обавља у готовом новцу) – набрајају у Савезу самосталних синдиката Београда.

Да није постојала ниједна законска одредба која је запослене донедавно приморавала да на такав начин правдају трошкове доласка и одласка на посао пре неколико месеци подсетио је и Синдикат правосуђа Србије, који је чак упутио молбу Врховном касационом суду за објављивање става о правдању путних трошкова запослених. Из овог синдиката поручују да је правдање трошкова превоза била бесмислена обавеза, а тадашње мишљење Министарства финансија о правдању тих трошкова необавезујуће.

– Добро је да је то правило укинато, јер запослени ионако нису уопште били дужни да прикупљају рачуне за долазак и одлазак са рада. Имали су право на путне трошкове, у складу са законом, без обзира на то да ли су долазили на посао пешке, на метли или се телепортовали... То право им је признато самим присуством на послу, што произилази и из раније пресуде касационог суда – уверава Слађанка Милошевић, председница Синдиката правосуђа, посећајући да није било потребе ни да запослени подносе захтеве за исплату путних трошкова, што се у пракси најчешће дешавало.

– Претходно мишљење Министарства финансија о правдању тих трошкова само је створило више обавеза радницима, али и додатни посао рачуновођама уколико су проверавали рачуне које су им запослени достављали – подсећа председница Синдиката правосуђа.

Неопорезива основица која се усклађује 1. фебруара сваке године сада износи 3.988 динара. Сви запослени имају право на ту накнаду, без обзира на то који начин долазе на посао: да ли аутобусом, сопственим возилом, са комшијом, пешке... Ипак, послодавац може да тражи да се рачуни донесу или да јавном превознику уплати карте. За исплаћене накнаде преко неопорезивог износа, то јест део накнаде који прелази износ од 3.988 динара, послодавац је дужан да обрачуна и плати порез на зараде по стопи од десет одсто.